

ദേശന ചുടവ ★

proved as non-detailed Text for form IV by the
Travancore-Cochin Union Government
for the Year of 1950.

വള്ളത്തോൾ

ഓണുപുടവ

പ്രസാധകന്മാർ:

വള്ളത്തോൾ ഗ്രന്ഥാലയം,
ചെറുതുരുത്തി.

1950 ജൂൺ.

മുൻപ്രകാശനം.

വില പത്തു

എല്ലാ പ്രതികളിലും വള്ളത്തോളിന്റെ സിദ്ധുണ്ടായിരിക്കും.

വിഷയാനുകൂലം.

- പ. പുരാണങ്ങൾ
- ര. അമ്പാടിയിൽ ചെല്ലുന്ന അകൂരൻ
- ന. ജാതകം തിരുത്തി
- മ. ഏന്റെറ ഇരുന്നാഥൻ
- ഉ. "അല്ലാഹ്"
- ന. മലയാളത്തിന്റെ തല
- ക. ഭക്തിയും വിഭക്തിയും
- ച. നരേന്ദ്രന്റെ പ്രാർത്ഥന
- ൽ. കഷ്ടകാലിവിതം
- മ. ആ മോതിരം
- മ. ഇന്ദ്രനും മംബലിയും
- മ. എന്റെ ഭാഷ
- മ. തിരുമനസ്സിലെ മതം
- മ. ഓണപ്പട്ടവ

0-111178²
50
7-193

ഓണം പാവ

എ. പുറത്തുവെക്കുക

(കിട്ടിപ്പോയി)

ഭാരതവർഷത്തിലെ പത്താം തീയതിയോടുകൂടി
പാരിസ്ഥിതികമായി പാവയെടുക്കുന്നതിനായി
യോഗ്യതയുള്ളവർ, ഭാരതീയർ, പരി-
ത്യാഗികൾ, വർദ്ധനവ്, വർദ്ധനവ്, വർദ്ധനവ്,
പൊതുവെ കർമ്മങ്ങൾ, ഇവയെല്ലാം പാവയെടുക്കുകയും
കെട്ടിമെത്തുന്നതായ പാവയെടുക്കുകയും
എങ്കിലും പാവയെടുക്കുന്നതിന് കെട്ടിമെത്തുന്നതിന്
അവസരം മഹാഗവേഷണം, മഹാഗവേഷണം.

പട്ടമെത്തുന്നതായ പാവയെടുക്കുന്നതിന്
ശിഷ്ടാചാര്യരുടെ അഭിപ്രായം:
തത്ത്വപരമായ അഭിപ്രായം പാവയെടുക്കുന്നതിന്
വിശ്വീണ് അഭിപ്രായം പാവയെടുക്കുന്നതിന്
പ്രേമപരമായ അഭിപ്രായം പാവയെടുക്കുന്നതിന്
കോമളം വിശിഷ്ടമായ അഭിപ്രായം പാവയെടുക്കുന്നതിന്
മഞ്ജുലയെത്തുന്നതിന് പാവയെടുക്കുന്നതിന്
ശിഷ്ടാചാര്യരുടെ അഭിപ്രായം പാവയെടുക്കുന്നതിന്

അമ്മമാശയന്മാരാം മുനിമാരനുവേലം
 ബ്രഹ്മനിശ്ചലധ്യാനം നിർത്തി വിശ്രമിയ്ക്കുമ്പോൾ
 നന്മയിൽക്കവിതയാം ദേവിയുമായിച്ചെയ്ത
 നമസ്സല്ലാപങ്ങളേ, നീങ്ങുക്കു നമസ്കാരം!
 ഭാസകാളിഭാസാദ്യന്മാരെയും പുലർത്തിയ
 ഭാസുരസാരസ്വതഭണ്ഡാരപ്പരകളേ,
 ഭർഗ്ഗഹമാഹാത്മ്യമാമാർദ്ദയാദ്രിയിൽനിന്നു.
 നിർദ്ദമിച്ചൊഴുകിയ നിർമ്മലനദികളേ,
 ഉച്ചകൈരവ നിഷ്ഠേവതാക്ഷേത്രങ്ങളേ,
 സച്ചതുർദ്ദാഭിഖ്യാസസ്വകക്ഷേത്രങ്ങളേ,
 ചേർപെരുമാർത്തന്മാർതൻ വിജയസ്തംഭങ്ങളേ,
 ശ്രീപുരാണാഗ്രന്ഥങ്ങളേ, നീങ്ങുക്കു നമസ്കാരം!

തേനൊലിപ്പഴങ്ങളും, തുറന്നു തുളുമ്പുന്ന
 സുന്ദരതോരം തണുക്കളിയ്ക്കും കുളിർകാറ്റും,
 മാനസം തെളിഞ്ഞുള്ള പക്ഷികളുടെ കള-
 ഗാനവും ചേരും ലീലാരാമങ്ങൾ ചില ദിക്കിൽ;
 താമരയിലകളാൽ പച്ചവില്ലീസു പുത-
 ച്ചാ മട്ടിൽ വിളങ്ങുന്ന പൊയ്കൾ ചില ദിക്കിൽ;
 നക്ഷത്രങ്ങളെ ചൂഡാരണങ്ങളാക്കും നാനാ-
 വൃക്ഷങ്ങൾ തിങ്ങും ശൈലാരണ്യങ്ങൾ ചില ദിക്കിൽ;
 പാറമൽത്തട്ടിപ്പാറ പളകിന്മണി ചിനി-
 ച്ചാരവയോടെ പായും പുഴകൾ ചില ദിക്കിൽ-
 പ്രകൃതിരമണീയം, ശാന്തഗഭീരം, മഹാ, മഹാ,
 സുകൃതിനിഷേവ്യമേ നീങ്ങുതൻ മഹാരാജ്യം!

ഭണ്ഡനാധികാരത്താൽ കണ്ണരുട്ടിയോ, സ്നേഹാ-
 ഖണ്ഡശക്തിയാൽ കൈയ്ക്കു പിടിച്ചു നിറുത്തിയോ,
 ഭംഗിയിലനുരാഗാലണച്ചു തഴുകിയോ
 നിങ്ങൾ പിന്തിരിപ്പിച്ചു ഔജ്യതത്തിൽനിന്നെന്നെ.
 മണ്ണിനെപ്പൊന്നാക്കുന്ന മായതൻ കളിത്തരം
 കണ്ണിമയ്ക്കാതെ നോക്കിക്കണ്ടെററം ചിരിയ്ക്കുന്നു;
 മത്സ്യജീവിതചുറ്റും ചേററിൽ വീഴുവതോർത്തി
 ടത്തലാൽക്കരയുന്നതു തൽക്ഷണംതന്നെ നിങ്ങൾ.
 നീതിയുമനീതിയും ധർമ്മവുമധർമ്മവും
 വേർതിരിച്ചിഹ നിങ്ങൾ ഭരണം നടത്തുന്നു;
 പൈതലാം ലോകത്തിന്നു വിശ്രമാനന്ദം നല്കാൻ
 പ്രീതിയിൽത്താലോലിച്ചു താരാട്ടു പാടീടുന്നു
 ചെങ്കോലു ഭൂരത്തിട്ടു യോഗദണ്ഡാടിക്കുന്നു;
 പൊങ്കിരീടത്തെജ്ജടാജ്ജടമായ് മാറീടുന്നു;
 സ്വർഗ്ഗവും തുണപ്രായം നിങ്ങൾക്കു; ജാതീകൾ
 മൃഗ്യമായൊന്നേയുള്ളു: സ്വാതന്ത്ര്യം—സാക്ഷാൽ മോക്ഷം.

പുതമോംകാരംപോലെ ത്രാക്ഷരാത്മാകമാമീ
 സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിപ്പാനായ്ക്കരണഗ്രിതയത്താൽ
 സാദരം പ്രയത്നീപ്പിൻ; സാഫല്യപ്പെടുത്തുവിൻ,
 സോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ സാരമാം നരജനം!

൨. അമ്പാടിയിൽ ചെല്ലുന്ന അകൃതൻ

1. “അന്തിച്ചുകുപ്പോലമഭവണ്ഡങ്ങളോ-
ത്തന്തരീക്ഷാന്തരം ബിംബിച്ചിതാ,
ഘന്ത, കാണാകുന്നു കാളിന്ദി, നീളവേ
ചെന്താമരപ്പുകൾ ചേർന്നുപോലെ.
2. അംബ കളിനുള്ള നിന്നോടു നേരാമോ
തൃംബകൻ മുട്ടിപ്പറന്നുപോലോ?
ചുംബിച്ചുപോരുന്നുവല്ലോ നി നിത്യവു-
മഞ്ജുനേത്രന്റെ തൂണുഭാത്ത.
3. നിരലിക്കാണം നിറപ്പുകിട്ടാ മണി-
ച്ചെങ്കഴലപ്പിച്ച കാന്തിതാനോ?
എൻകണ്ണുണ്ണിതൻ ഓമ ചെല്ലമാനായ-
മകമാർത്തൻമുദക്കുകമാമോ?
4. കാളിന്ദിഭവി, നിൻ കാല്പാലപാളിയിൽ-
ത്താളം ചവുട്ടുന്ന താത്തന്തലോ,
നിവാണലക്ഷ്മിതൻ നിശ്ചല സംഭാലൈനെ-
സ്സവാംഗം കോരമയിക്കൊളളിയ്ക്കുന്നു.
5. കണ്ണന്റെ ചെഞ്ചൊടി പൂണുന്ന വേണവിൻ
പുണ്യനിനാദത്തിൻ ബിന്ദുക്കളോ,
നിന്നുടെ തണ്ണീരൊഴുകിൽനിന്നേന്തിവ-
ന്നെന്നുടെ കണ്ണും കുളിപ്പിയ്ക്കുന്നു!
6. ചിതക്കുഴമ്പായ് മൂന്നിലോകം നുകരമ—
തെക്കുകുഴലുത്തിന്റെ തുലാധുതും.

നിൻചാരുവെണ്മണൽത്തിട്ടിനെക്കേവലം
പഞ്ചാരക്കുന്തപോലാക്കിയല്ലോ!

7. കാളിന്ദികൊണ്ടൊരു നീലക്കരയിട്ടു
ചേലിൽ വിളക്കും വൃന്ദാരണ്യമേ,
കാലികൾ നക്കിത്തുടയ്ക്കുമെച്ചന്തളിർ—
ക്കാലടിവെച്ചുകൊണ്ടുണ്ണിക്കണ്ണൻ
സഞ്ചരിയ്ക്കുന്ന നിൻദിക്കിലെങ്ങൊന്നൊരു
പിഞ്ചുപല്ലായിപ്പിറക്കാവൂ ഞാൻ!
ഛാ, ലോകഭാഗ്യമേ, പാവനമീവനം
ഭൂലോകം പൂകിന ഗോലോകം താൻ!
നല്ലിളംപൂക്കളെ മെല്ലെത്തുറക്കുന്ന
മല്ലികേ, മാലതി, മന്ദാരമേ,
വല്ലവപ്പൊൻകുഞ്ഞിൻ മന്ദമാസാങ്കര—
മല്ലയോ നിങ്ങളിൽ വെള്ളവീശി!

9. അന്ധാൻ ശാലകൾ പൂക്കുന്ന ഗോക്കൾത—
അന്ധാമവമിതാ, മന്ദമായി
അന്ധാടിതന്നിൽനിന്നാരാലണയുന്നു;
നിന്ധാപം കണ്ണമേ, നീറടിഞ്ഞു!

10. ഇക്കാണും ഗോകലമന്ദിരപംക്തിതൻ
വയ്ക്കോല മേഞ്ഞുള്ള മേൽപ്പരമേൽ
സ്വീയകരങ്ങളാൽസ്നിഗ്ദ്ധരും ചാത്തുന്നതു
സായന്തനായണൻ, സാധുവുത്തൻ.

11. അസ്തംഗമിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന ഭാസ്കരൻ
വിസ്തൃതം തൻകരസർവ്വപദം,

അപ്പരമേശൻ വസിയ്ക്കുമ്പോഴി—
 ലപ്തം ചെയ്യുന്നു പുണ്യശാലി!

12. ഗൗരവയങ്ങളെപ്പറ്റിയതാകുമെൻ
 തേരിതു കണ്ടു പകച്ചു കണ്ണാൽ
 നോക്കിനില്ക്കുന്നു, നേക്കാലയിൽപ്പോകുന്ന
 ഗോക്കളും ഗോപരുമുന്മുഖരായ്.
13. മണിനടക്കുന്ന കാളക്കിടാക്കൾത്തൻ
 കണ്ഠത്തിൽത്തൂങ്ങുന്ന ഘണ്ടികകൾ
 വാനിലലയ്ക്കും ഘണഘണനാദത്താൽ
 വാസരാന്തത്തെ വിളിച്ചോതുന്നു!
14. പൊൻതാഴികക്കടം വെച്ചു വന്മേടകൾ
 ചൊന്തിനിന്നീടുന്ന പട്ടണക്കൾ,
 ഏതാനും പുൽമേഞ്ഞു കൊച്ചുപുരകളെ
 മാർത്തനീൽച്ചുഷ്മിഗ്ലോകലത്തെ
 താണു വണക്കട്ടെ: വാഴുന്നതിങ്ങല്ലോ,
 താർമാതിൻ പ്രാണനാം തമ്പുരാൻ താൻ.
15. പാലാഴിമങ്കൽ പശ്ചാത്തട്ടേക്കൾ
 പോലെയും ഗോപാലപ്പെൺകൊടിമാർ,
 ത്രൈലോക്യനാഥനാം തങ്കക്കിടാവിനെ—
 ത്താലോലിയ്ക്കുന്ന നൽക്കൈകളാലെ,
 തപംഗമണിമയകങ്കണകപാണമാം
 മംഗല്യസംഗീതം പൊങ്ങുവണ്ണം
 നാക്കിനാൽക്കട്ടിയെ നക്കി മിനുക്കുന്ന
 പൈക്കളെ സൈപരം കറന്നിടുന്നു.

16. നീലക്കാർവണ്ണന്റെ പുഞ്ചിരിപ്പാൽക്കുഴ-
 വോലും തിരുമുഖം ധ്യാനിയ്ക്കയും,
 'വീരനപ്പാൽവെണ്ണക്കുള്ളനെഞ്ചെ'ന്നുപേ-
 ത്താരാഞ്ഞുകൊൾകയും ചെയ്യുംപോലെ,
 നേത്രമീമച്ചു മിഴിയ്ക്കുന്നു ഭോമന-
 പാത്രത്തിൻ വക്കത്തിപ്പാൽപ്പതകൾ."
17. അശ്രുരചാതക, പോരും നിൻ ചിന്തകൾ
 ചിക്ഷെന്ന് തേർവിട്ടിറങ്ങിക്കൊൾക:
 തൃക്കണ്ണാൽ പൈക്കാവീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിതാ,
 നില്ക്കുന്ന നിന്നുടെ നീലമോലം—
 ആനകുറ്റുഭി, ദേവകിയെന്നിവർ
 നാനാതപശ്ശകതി നേടിയതി,
 പ്രേമമാം പീയൂഷംകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചാരു
 കോമളശ്യാമളബാലരൂപം—
 നന്ദന്റെ ഗേഹത്തിൽദൈവാ കൊളുത്തിയ
 സുന്ദരമായൊരു ഭദ്രദീപം—
 ധന്യമാകുന്ന യശോദതൻ മാതത്തിൽ
 മിന്നുന്ന മാമേന്ദ്രക്കൽപ്പതക്കം—
 വാരാറ വല്ലവീവല്ലികൾ തോരമേ
 പാരിപ്പറക്കുന്നാരോമൽക്കിളി—
 കാളിന്ദിതൻമണൽത്തിട്ടിൽക്കളിപ്പോരു
 കാളായവണ്ണമാം രാജമംസം—
 ആനായപ്പിള്ളക്കൊരുള്ളാക്കും പക്കാരൻ—
 യാത്രായവേദികൾക്കാട്ടുതത്തം!

13. കോലക്ഷുഭമാപ്പെക്കളെ മേയ്ക്കുന്ന
 കോലമിടഞ്ഞക്കരത്തിലാക്കി;
 ത്രൈലോക്യസാമ്രാജ്യച്ചെങ്കോൽ വഹിയ്ക്കുന്ന
 പേലവമാകും വലത്തുകയ്യാൽ,
 കാലിക്കിടാങ്ങരംതന്നെണ്ണയൊലിയ്ക്കുന്ന-
 പോലുള്ള കോലം തലോടിക്കൊണ്ടും;
 താരിന്മുഴുവുമല്ലികരപോലെ തൻ-
 ചാരെ മുഴുന്നെഴും പൈതങ്ങളെ
 ചാരുവാം പുഞ്ചിരിത്തേൻ കൊണ്ടു ചാലിച്ചു
 ചാടുവാക്കാൽച്ചിരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും;
 ചന്തത്തിൽപ്പീലിക്കൺ ചാത്തിയ കാരൊളി-
 ക്കുന്തളമൊട്ടൊട്ടഴിഞ്ഞു ചെമ്മേ,
 ഗോരോചനക്കുറി മാഞ്ഞു വിയപ്പിനാൽ
 ഗൌരമുത്തേന്തിയ നെററിമേലും,
 ചേര പുരണ്ടൊരു തുമഞ്ഞരംചിററാട
 ചേരുന്ന തോളിലും ചിന്നിക്കൊണ്ടും;
 കാലികളോടൊത്തു ചാഞ്ഞു നടന്നിട്ടു
 കാന്തസൂളികരം പറുകയാൽ,
 തീല്പസംസ്കാരം കഴിയാത്ത രത്നമോ-
 ടൊപ്പമാം പൂവൽമൈ വാടിയാലും,
 തായാടൽ നിർത്താൻ മനസ്സു വരായ്കയാൽ,
 തായ പൊൻകിണ്ണത്തിലെണ്ണയുമായ്
 നിന്നു നീരാടുവാൻ ചെൽവതിനായ് വിളി-
 യ്ക്കുന്നതു കേൾക്കാത്ത ഭാവം പൂണ്ടും;

‘കണ്ണാ, വരികി, താ വെണ്ണ’യെന്നങ്ങയൽ-
 പെണ്ണങ്ങരം മാടി വിളിയ്ക്കിലപ്പോരം.
 മഞ്ജീരശിഞ്ജിതം വീശുമാറോമന-
 ക്കഞ്ഞിപ്പാൽകൊണ്ടാശു പാഞ്ഞു ചെന്നു;
 തെല്ല കലത്തായ്തെളിഞ്ഞു വിളക്കുമാ-
 ചിലതാകുമൊം പൈതചിനെ
 നല്ലപോലീക്കിപ്പാനാളായിലകൂര-
 നല്ലപ്പൽബാഷ്പാക്കുന്നാകുമുഖം

19. ആ മഹാഭക്തന്നരക്ഷണാൽ നിശ്ശേഷ-
 കാമസമ്പൂർത്തി കൈവന്നതായും,
 ഏതോ വിശിഷ്ടപ്രയോഗത്താൽ ജീവിതം
 നൃതനമായ്തീർന്നതായും തോന്നി.

20 ചേണററ പീയൂഷയുഷക്കയമൊനി-
 ലാണമുഴുകിയാലെന്നപോലെ,
 ഉള്ളും മുഴുക്കെള്ളിർത്തവൻ ബാഹ്യമാ-
 യുള്ളതെല്ലാമേ മറന്നുപോയി.

21. തേരിൽനിന്നഞ്ജസാ ചാടിയിട്ടാ യുവാ-
 വാ,രിതെന്നേവരും നോക്കിനില്ക്കു,
 ആഴിപ്പെങ്കൊന്തന്റെ തൃക്കാൽ പതിഞ്ഞ വെൺ-
 പൂഴിയിൽ വീണു കിടന്നുരുണ്ടാൻ.
 ഉന്മസ്തകോത്തമഭക്തിയിൽ പ്രാജ്ഞ-
 മുന്മത്തചേഷ്ടനായ്തീരുമല്ലോ

൩. ജാതകം തിരുത്തി

1. ഉമാർ, ദ്വാന്തുരിയ വാളൊടേവനെ-
സ്സമാക്രമിപ്പാൻ നടകൊറുവു സതപരം?
ക്ഷമയുധംകൊണ്ടരിശത്തെ വെല്ലുധാം
സുമാനുഷർക്കു ജയം ജഗത്തിതിൽ.
2. കരൾക്കകം മേവിന ശാന്തിലക്ഷ്മിതൻ
കരസ്ഥകേളീമുകരം തപടാനനം;
വിരിഞ്ഞതിങ്കൽശ്ശിവനേ, ചുകന്ന ക-
ല്ലുരച്ചു തേച്ചൊന്നൊരമഞ്ചമുക്കടൻ!
3. ചിരന്തനാറ്റാഴകശീലനാഥമീ
സ്സരസ്വതാസത്തപമുണർ തവായരം
ഭരന്തമാം ശ്രോധപിശാചമന്ത്രമോ
പരം ജപിശ്ശേണുണ്ടന്ധീരമാം വിധം?
4. സ്മൃതിച്ചുകൊണ്ടേതൊരു കണ്ഠസീറ്റി തേ-
ന്തതിൻ നീലോൽപലമാല ചാർത്തണം,
അതിങ്കലിപ്പാവെതിർവാറും മയക്കുവാൻ
മുതിന്നുവല്ലോ മുഴുപാവി പോലെ നീ!
5. അമ്മമുഖപ്പൊൻകുതിർപോലെ ചോന്നവൻ
മുഹമ്മദ;-പ്രേരിനിതാ നമസ്തതം!
സ്വപഥസ്സവാളായ തമിസ്രഭരവയാ
മഹസ്സിനെന്തുണ്ട?-തുമോപ്പതില്ല നീ.
6. അതല്ല തെറ്റൊന്നു നബിയ്ക്കു: ജീവനാ-
ളതം മുതക്കായിമ കൊണ്ടുവന്നതോ?

മതസ്ഥിതിൻ നിന്നൊടു സത്യമുന്തിതൻ
സ്വതന്ത്ര സന്ദേശമുരച്ചിടുന്നതോ?

7. ഫലം പെരും പാരിതെവന്റെ തോട്ടമു-
ജ്ജ്വലർക്കുമാം വാനമെവന്റെ പൂവനും,
അലംഘ്യഭൂമാവചനേ, ദൃഢം തവാ-
വലംബമെന്നൊന്നുരചെയ്തുപോയതോ?
8. 'പരസ്വമാക്കുന്നു പിശാചധർമ്മി
നരൻ നടന്നെ'ന്നുസമ്മിഷ്ട നീയുമോ,
പരന്റെ ചോരയ്ക്കു സിനാവുനീട്ടി നി-
ർഭരം കതിയ്ക്കുന്നു പിശാപിന്നൊപ്പമി-
9. 'ഒഴുക്കിടൊല്ലാ സമസ്താഭൂത'മെ-
ന്ന, ഴക്കുമാറരുൾചെയ്തവന്റെ താൽ
കഴുത്തിൽനിന്നാകണമോ, സുവിഭ്രമം
മുഴുത്ത നിൻവാളിനു കങ്കമപ്പണം!
10. വരൂ സദയ! സോദര, പിന്തിരിയ്ക്കുകീ-
ളരൂപാമദ്രോഹപഥത്തിൽനിന്നു നീ:
നിരൂപിയാതേ നരകം വരിയ്ക്കയോ,
പുത്രസ്വവം വിണ്ണരുൾവോനിൽനിന്നു നാം?
11. തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെയവൻ വിവേകമായ്-
ഒപ്പിരിഞ്ഞിട്ടത്തുഴരുറിറ്റമിയ്ക്കവേ,
ശരിയ്ക്കു വീക്ഷിച്ചിതു സർവ്വാക്ഷിതൻ
വിരിഞ്ഞ രാക്കണ്ണുകൾ വാനിൽനിന്നുമോ!
12. കടുത്ത ജിന്നിൽവിളി കേട്ടു സൽഗുരു-
ക്കൊടുക്കൊലയ്ക്കല്ലിലവൻ കതിയ്ക്കവേ,

